

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Symulacja cyfrowa [S2EiT1>SC]

Przedmiot

Kierunek studiów

Elektronika i telekomunikacja

Rok/Semestr

1/1

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

drugiego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

polski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Laboratorium

0

Inne

0

Ćwiczenia

15

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

2,00

Koordynatorzy

dr inż. Paweł Sroka

pawel.sroka@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Student rozpoczynający ten przedmiot powinien posiadać umiejętności z zakresu programowania w językach zorientowanych obiektowo. Niezbędna jest także podstawowa znajomość rachunku prawdopodobieństwa i statystyki matematycznej, a także działania systemów telekomunikacyjnych.

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami teoretycznymi i praktycznymi problemami projektowania, programowania i eksploatacji komputerowych modeli symulacyjnych systemów zdarzeń dyskretnych.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

Ma wiedzę w zakresie metod symulacji, realizacji eksperymentów symulacyjnych pozwalających ocenić parametry symulowanego układu lub systemu.

Umiejętności:

Przy projektowaniu symulatorów komputerowych student potrafi dokonać wyboru adekwatnej metody

symulacji po przeprowadzeniu analizy modelowanego systemu, zwłaszcza z uwzględnieniem liczby zdarzeń dyskretnych, interakcji między obiektami i złożoności modelu symulacyjnego. Student potrafi także przeprowadzić właściwą selekcję zdarzeń istotnych, powiązać je z wyodrębnionymi obiektami modelu, dobrać właściwe strumienie danych losowych, zaproponować metody modelowania rzeczywistych danych eksperymentalnych oraz zaplanować przebieg eksperymentu symulacyjnego.

Kompetencje społeczne:

Student rozumie potrzebę szerszej popularyzacji wiedzy z zakresu nowoczesnych metod symulacyjnych. Jest świadomy możliwości i ograniczeń symulacji cyfrowej przy jednoczesnym otwarciu na możliwość zastosowań w nowych dziedzinach życia codziennego, gospodarki, techniki i nauki. Ma umiejętność formułowania własnych opinii na temat modelowania komputerowego w projektowaniu złożonych systemów obsługi.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Warunkiem zaliczenia wykładu jest kolokwium obejmujące kilka (5-8) pytań problemowych. Kolokwium uznaje się za zaliczone po zdobyciu przynajmniej 45% całkowitej liczby punktów. Zaliczenie może też być przeprowadzone w formie ustnej, gdzie ocenę pozytywną otrzymuje się po udzieleniu przynajmniej 50% poprawnych odpowiedzi na 3 pytania.

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest wykonanie indywidualnego projektu – sprawnego modelu symulacyjnego

wybranego systemu zdarzeń dyskretnych. Na ocenę formującą wpływa aktywność na ćwiczeniach, systematyczne postępy w pracach nad projektem indywidualnym, prezentacje w trakcie ćwiczeń audytoryjnych. Ocena podsumowująca obejmuje ocenę projektu indywidualnego (jakość oprogramowania oraz przeprowadzone eksperymenty symulacyjne) oraz regularność postępów prac nad projektem indywidualnym.

Treści programowe

Na przedmiocie rozważane są następujące tematy:

- Podstawowe informacje o zasadach i rodzajach symulacji cyfrowej.
- Metody symulacji z wykorzystaniem systemów zdarzeń dyskretnych,
- Struktury danych Stosowane w symulacji
- Generowanie liczb pseudolosowych
- Gromadzenie i analiza wyników badań symulacyjnych z wykorzystaniem metod statystycznych

Tematyka zajęć

Wykłady obejmują następujące tematy:

- Podstawowe informacje o zasadach i rodzajach symulacji cyfrowej.
- Metody symulacji z wykorzystaniem systemów zdarzeń dyskretnych, - - -
- Reprezentacja upływu czasu w symulacji, implementacja zbiorów zawiadomień o zdarzeniach z wykorzystaniem struktur danych (listy i kopce)
- Generatory liczb pseudolosowych, testowanie generatorów liczb pseudolosowych,
- Gromadzenie i analiza wyników badań symulacyjnych z wykorzystaniem określonych struktur danych, metod statystycznych i metod zapewnienia niezależności danych.

Ćwiczenia obejmują:

- Opracowanie i implementacja eksperymentu symulacyjnego (z wykorzystaniem języków programowania obiektowego), identyfikacja i implementacja zdarzeń i obiektów.
- Implementacja wybranych metod symulacji z wykorzystaniem zdarzeń dyskretnych.
- Efektywna implementacja generatorów liczb pseudolosowych.
- Przygotowanie struktur danych do gromadzenia wyników.
- Przetwarzanie statystyczne wyników symulacji - usuwanie wpływu fazy stanu nieustalonego, obliczanie przedziałów ufności.

Metody dydaktyczne

Wykład: prezentacja multimedialna, wspomagana przykładami podawanymi na tablicy. Projekt: dyskusja kolejnych faz prac nad indywidualnymi projektami wskazanego przez prowadzącego systemu zdarzeń

dyskretnych. Każdy student otrzymuje indywidualną wersję projektu zróżnicowaną ze względu na zastosowaną metodę symulacji oraz inne założenia szczegółowe.

Literatura

Podstawowa

1. J. Tyszer, Object-oriented computer simulation of discrete-event systems, Kluwer Academic Publishers, New York, 1999.

Uzupełniająca:

1. J. Banks, J.C. Carson, B.L. Nelson, D.M. Nicol, Discrete-event system simulation, Pearson Prentice Hall, 2010.

2. A.M. Law, W.D. Kelton, Simulation modeling and analysis, McGraw Hill, Boston, 2000.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	51	2,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	31	2,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu)	20	0,00